

1 Co w praktyce oznacza termin prawny „doręczenie”? Dlaczego do „doręczenia” dokumentów mają zastosowanie szczególne zasady?

Zgodnie z ustawą nr CXXX z 2016 r. – kodeks postępowania cywilnego (*A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Törvény*) („kodeks postępowania cywilnego”) pisma sądowe doręcza się adresatowi drogą pocztową zgodnie z przepisami dotyczącymi doręczania pism urzędowych, chyba że przepisy stanowią inaczej. Adresaci mogą również odbierać skierowane do nich pisma w sekretariacie sądu za okazaniem dokumentu tożsamości. W przypadku obowiązkowej lub fakultatywnej komunikacji drogą elektroniczną pisma doręcza się drogą elektroniczną.

Prosimy zapoznać się także ze stroną internetową [Rozpatrywanie spraw online i kontaktowanie się z sądami przez internet](#).

Celem doręczenia dokumentów urzędowych jest poinformowanie adresatów o treści tych dokumentów w sposób zapewniający również nadawcom możliwość udowodnienia, że dokumenty zostały przekazane adresatom. Potwierdzenia wymagają sama czynność doręczenia, data dokonania tej czynności oraz jej wynik. Dokumenty urzędowe można przesyłać specjalną przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru przewidzianą dla tego sposobu doręczenia.

2 Jakie dokumenty wymagają doręczenia drogą formalną?

Zgodnie z ustawą nr CLIX z 2012 r. o usługach pocztowych (*A postai szolgálatokról szóló 2012. évi CLIX. Törvény*) („ustawa nr CLIX z 2012 r.”) doręczenia drogą urzędową wymagają pisma, których przesłanie lub doręczenie (próba doręczenia) bądź data przesłania lub doręczenia wywołuje skutki prawne lub stanowi podstawę obliczania terminów ustawowych, jak również pisma zaklasyfikowane jako dokumenty urzędowe w przepisach prawa. Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego w postępowaniach cywilnych następujące rodzaje pism należy zawsze przekazywać w drodze doręczenia: orzeczenia i nakazy sądowe skierowane do stron;

postanowienia wydane w trakcie rozprawy – stronie, która nie została prawidłowo wezwana do stawienia się na rozprawie;

niektóre postanowienia określone w kodeksie postępowania cywilnego i wydane w trakcie rozprawy – stronie, która nie stawiała się na rozprawie;

postanowienia/zarządzenia wydane poza rozprawą – zainteresowanej stronie;

wszystkie orzeczenia wydane w toku postępowania – osobie, w której interesie prokurator lub osoba upoważniona do wszczęcia postępowania wszczęła postępowanie.

3 Kto odpowiada za doręczenie dokumentu?

Za doręczenie pism sądowych odpowiada sąd i dostawca usług pocztowych lub usług zaufania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4 Ustalanie adresu

4.1 Czy krajowy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o doręczenie, z własnej inicjatywy próbuje ustalić miejsce pobytu adresata dokumentu, jeżeli wskazany adres jest nieprawidłowy? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Nie ma takiego obowiązku.

4.2 Czy zagraniczne organy sądowe lub strony postępowania sądowego mają dostęp do krajowych rejestrów lub usług umożliwiających ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby? Jeśli tak, to jakie rejestry lub usługi są dostępne i jakich procedur należy przestrzegać? Ile wynoszą ewentualne opłaty?

Adres zamieszkania osoby fizycznej:

na Węgrzech centralny rejestr adresów prowadzony jest przez Urząd Podsekretarza Stanu ds. Ewidencji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkársága – BM NYHÁT; strona internetowa:

http://nyilvantarto.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi w języku węgierskim). Z rejestru tego można korzystać, aby ustalić dane adresowe indywidualnie

wskazanych osób. Wnioski o przekazanie informacji przechowywanych w rejestrze mogą być składane przez osoby fizyczne, osoby prawne lub podmioty nieposiadające osobowości prawnej, pod warunkiem że przedstawiają one cel i podstawę prawną wykorzystania takich danych.

Wniosek można złożyć osobiście w każdym starostwie powiatowym lub za granicą w węgierskich przedstawicielstwach dyplomatycznych (*magyar külképviseleti hatóságánál*) właściwych w sprawach dotyczących zagranicznych adresów zamieszkania.

Wniosek na piśmie można złożyć w każdym starostwie powiatowym. Jeżeli dane, których dotyczy wniosek, nie są dostępne w starostwie powiatowym, wówczas:

organy publiczne mogą składać podania i wnioski o ujawnienie danych w Jednostce ds. Krajowej Pomocy Prawnej Departamentu Ewidencji Danych Osobowych i Zarządzania Danymi Osobowymi BM NYHÁT (BM NYHÁT Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály Belföldi Jogsegélyügyek Osztály), wysyłając je na adres pocztowy: 1476 Budapest, Pf. 281;

wszelkie inne wnioski wnioskodawców niewymienionych powyżej (np. osób fizycznych lub przedsiębiorstw) można składać w Departamencie Obsługi Klientów Indywidualnych i Nadzoru nad Dokumentacją BM NYHÁT (BM NYHÁT Személyes Ügyfélszolgálati és Okmányügyeleti Főosztály), wysyłając je na adres pocztowy: 1553 Budapest, Pf. 78;

wniosek na piśmie można złożyć za granicą w węgierskich przedstawicielstwach dyplomatycznych (*magyar külképviseleti hatóságánál*) właściwych w sprawach dotyczących zagranicznych adresów zamieszkania.

Wniosek musi zawierać następujące informacje:

szczegółowe informacje na temat wnioskodawcy, jego imię i nazwisko, adres oraz adres siedziby statutowej lub miejsca prowadzenia działalności przez wnioskodawcę lub jego pełnomocnika;

precyzyjne wskazanie żądanych danych;

cel, w jakim dane zostaną wykorzystane;

dane identyfikacyjne osoby fizycznej, na podstawie których można zidentyfikować osobę wskazaną we wniosku (imię i nazwisko, miejsce urodzenia, nazwisko panieńskie matki), lub imię i nazwisko i adres znane wnioskodawcy (miejscowość, ulica, numer domu).

Dokumenty, które należy załączyć do wniosku:

dokument wskazujący podstawę prawną wykorzystania danych;

pełnomocnictwo upoważnionego przedstawiciela, jeżeli nie jest ono dostępne w rejestrze upoważnień. Pełnomocnictwo należy włączyć do dokumentu urzędowego lub dokumentu prywatnego stanowiącego dowód rozstrzygający bądź odnotować w protokole.

Zakres pełnomocnictwa obejmuje wszelkie oświadczenia i czynności dotyczące danego postępowania, chyba że w pełnomocnictwie przewidziano inaczej.

W razie wątpliwości co do autentyczności lub treści pisma zagranicznego organ zwraca się do strony o przedłożenie poświadczonego dokumentu urzędowego sporządzonego za granicą.

Jeżeli do pisma sporządzonego w języku innym niż węgierski strona dołączy tłumaczenie poświadczone takiego pisma, organ przyjmuje je jako przetłumaczone.

Przeprowadzenie procedury jest uzależnione od późniejszego wniesienia opłaty z tytułu usług administracyjnych:

za przekazanie danych dotyczących 1–4 osób: 3500 forintów;

za przekazanie danych dotyczących więcej niż 5 osób: liczba osób, których dane zostały przekazane, pomnożona przez stawkę za pozycję, przy stawce wynoszącej 730 forintów za pozycję.

W przypadku wniosków złożonych przez osobę przebywającą za granicą lub za pośrednictwem węgierskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego akredytowanego w państwie miejsca zamieszkania wnioskodawcy opłatę należy wnieść we właściwym przedstawicielstwie węgierskim w postaci opłaty konsularnej.

Spółki:

w przypadku spółek najistotniejsze dane przechowywane w rejestrze handlowym, w tym dane adresowe, są udostępniane nieodpłatnie w języku węgierskim na następującej stronie internetowej: <https://www.e-ceggyezek.hu>.

4.3 Jaki rodzaj pomocy w ustalaniu adresu na wniosek innych państw członkowskich zapewniają organy krajowe na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Na podstawie art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów Ministerstwo Sprawiedliwości przyjmuje od jednostek przekazujących wnioski o ustalenie adresu adresata. Aby uzyskać informacje na temat art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów, zob. pkt 4.2.

5 W jaki sposób dokument jest zwykle doręczany w praktyce? Czy istnieją alternatywne metody doręczenia (inne niż doręczenie zastępcze, o którym mowa w pkt 7 poniżej)?

Zgodnie z dekretem rządowym nr 335/2012 z dnia 4 grudnia 2012 r. ustanawiającym szczegółowe zasady regulujące świadczenie usług pocztowych i doręczanie dokumentów urzędowych ([335/2012. \(XII. 4.\) Korm. Rendelet](#)) operator świadczący usługi pocztowe doręcza dokumenty urzędowe wysyłane za potwierdzeniem odbioru osobiście adresatowi lub innej osobie upoważnionej do odbioru takich pism.

Dokumentu urzędowego nie można doręczyć następującym osobom: odbiorcy okazjonalnemu na podstawie szczególnej umowy z nadawcą lub szczególniego postanowienia zawartego w ogólnych warunkach umowy; pracownikowi lub członkowi organizacji, jeśli doręczenie następuje w lokalu tej organizacji lub w innym lokalu ogólnodostępnym; osobie fizycznej zatrudnionej w recepcji, jeśli w organizacji znajduje się recepcja; wynajmującemu nieruchomości wskazaną w adresie ani właścicielowi mieszkania, w którym zamieszkuje adresat, jeżeli taki wynajmujący lub właściciel jest osobą fizyczną. Zgodnie z dekretem rządowym nr 335/2012 operator podejmuje dwie próby doręczenia przesyłki wysłanej jako dokument urzędowy. Jeżeli pierwsza próba doręczenia przesyłki zakończy się niepowodzeniem z powodu niezastania adresata lub osoby upoważnionej do odbioru pod wskazanym adresem, operator zostawia zawiadomienie, składa dokument urzędowy w miejscu wskazanym w zawiadomieniu i podejmuje kolejną próbę doręczenia pisma piątego dnia roboczego po dniu podjęcia nieudanej próby doręczenia. Jeżeli druga próba również zakończy się niepowodzeniem, operator ponownie zostawia zawiadomienie skierowane do adresata i składa dokument urzędowy w miejscu wskazanym w zawiadomieniu na pięć dni roboczych od dnia podjęcia drugiej próby. Do chwili podjęcia drugiej próby dokument urzędowy można odebrać ze wskazanego miejsca za okazaniem dokumentu tożsamości. Jeżeli pismo sądowe nie zostanie doręczone adresatowi w terminie wskazanym w powtórnym zawiadomieniu, następnego dnia roboczego operator zwraca nadawcy pismo sądowe z adnotacją „nie odebrano”.

W takim przypadku zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego pismo należy uznać za doręczone piątego dnia roboczego po dniu, w którym podjęto drugą próbę doręczenia, chyba że przedstawione zostaną dowody przeciwnie. Doręczenia nie można uznać za zgodne z prawem, jeżeli pismo zostało doręczone nie do adresata, lecz do odbiorcy zastępczego, a odbiorca zastępczy jest stroną przeciwną lub pełnomocnikiem strony przeciwnej w postępowaniu sądowym. W przypadku doręczania pisma procesowego wszczynającego postępowanie lub orzeczenia kończącego postępowanie sąd w terminie ośmiu dni roboczych powiadamia adresata o przyjęciu domniemania skutecznego doręczenia. Powiadomienie należy przesłać również na adres e-mail, o ile jest on dostępny.

Adresaci mogą również odbierać skierowane do nich pisma w sekretariacie sądu za okazaniem dokumentu tożsamości.

Zgodnie z ustawą nr LIII z 1994 r. o postępowaniu egzekucyjnym ([A végrehajtási eljárásról szóló 1994. évi LIII. törvény](#)) („ustawa o postępowaniu egzekucyjnym”) doręczenie przez komornika sądowego jest alternatywnym sposobem doręczania pism, który można zastosować w przypadku orzeczeń co do istoty sprawy stanowiących podstawę wszczęcia egzekucji, jeżeli przyjęto domniemanie doręczenia, a strona uprawniona do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji wyraźnie tego zażądała i z góry pokryła związane z tym koszty. Jak wynika z ustawy o postępowaniu egzekucyjnym, komornik sądowy może również doręczyć pisma stanowiące tytuł egzekucyjny osobiście – zgodnie z przepisami szczególnymi. Jeżeli opisana procedura doręczenia zakończy się niepowodzeniem, pisma mogą zostać doręczone w drodze nowej procedury, zgodnie z ogólnymi zasadami doręczania dokumentów urzędowych.

W kodeksie postępowania cywilnego i w ustawie nr L z 2009 r. o postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty ([a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény](#)) („ustawa nr L z 2009 r.”) określono inne przypadki, w których doręczenia może dokonać komornik sądowy.

Ponadto w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa doręczenia mogą dokonać pracownicy sądu (np. w postępowaniu cywilnym, w sprawach niecierpiących zwłoki, doręczenie wezwania do stawiennictwa na rozprawie).

6 Czy w postępowaniu cywilnym dozwolone jest elektroniczne doręczanie dokumentów (doręczanie dokumentów sądowych lub pozasądowych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, takich jak poczta elektroniczna, zabezpieczone aplikacje internetowe, faks, SMS itp.)? Jeśli tak, w odniesieniu do jakich rodzajów postępowań przewiduje się stosowanie tej metody? Czy istnieją ograniczenia w zakresie dostępności lub dostępu do tej metody doręczania dokumentów w zależności od tego, kto jest adresatem (osoba wykonująca zawód prawniczy, osoba prawna, spółka lub inny podmiot gospodarczy, itp.)?

W kodeksie postępowania cywilnego rozróznilo obowiązkową i fakultatywną komunikację drogą elektroniczną.

W ustawie CCXXII z 2015 r. o ogólnych zasadach mających zastosowanie do administracji elektronicznej i usług zaufania (

[Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. Törvény](#)) („ustawa CCXXII z 2015 r.”) podmioty, które mają prawny obowiązek prowadzenia komunikacji drogą elektroniczną (np. pełnomocnicy i przedsiębiorstwa), muszą wnosić wszelkie pisma do sądu jedynie drogą elektroniczną w sposób określony w tej ustawie i wydanych do niej dekreтах wykonawczych. Sąd również doręcza tym podmiotom pisma drogą elektroniczną.

Strony postępowania, które nie mają obowiązku prowadzenia komunikacji drogą elektroniczną, lub ich pełnomocnicy, o ile nie są pełnomocnikami procesowymi, mogą – z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego – wnosić wszelkie pisma drogą elektroniczną zgodnie z przepisami ustawy CCXXII z 2015 r. i dekretów wykonawczych do tej ustawy, jeżeli uznają to za stosowne. Jeżeli strona lub jej pełnomocnik zdecyduje się na komunikację drogą elektroniczną, sąd będzie doręczał w ten sposób wszystkie pisma sądowe.

W przypadku komunikacji drogą elektroniczną zapewniony jest stały kontakt z sądem poprzez system doręczenia elektronicznego. Stronę, która zdecydowała się na komunikację drogą elektroniczną, zawiadamia się o tym, czy wniesione przez nią pisma spełniają wymogi systemu informatycznego. Usługa bezpiecznego doręczenia zapewnia między innymi zawiadomienie o odebraniu wiadomości oraz o nieudanym doręczeniu. Operator ma obowiązek niezwłocznie wydać zaświadczenie potwierdzające informacje dotyczące doręczenia pisma, które to zaświadczenie wysyłane jest na adres e-mail podany przez nadawcę.

W przypadku pism doręczanych za pośrednictwem usług bezpiecznego doręczenia termin odbioru wynosi pięć dni roboczych, chyba że przepisy stanowią inaczej. Jeżeli adresat nie odbierze pisma we wskazanym terminie, ale również nie odmówi przyjęcia doręczanego pisma, w pierwszym dniu roboczym następującym po upływie terminu pięciu dni roboczych wysyłane jest drugie zawiadomienie.

Od chwili wprowadzenia komunikacji drogą elektroniczną do przepisów prawa procesowego przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące domniemania doręczenia (omówione szczegółowo poniżej) mają zastosowanie nie tylko do doręczenia pocztą tradycyjną, ale również do wszystkich zgodnych z prawem sposobów doręczenia pism, w tym drogą elektroniczną.

W sprawach niecierpiących zwłoki wezwanie do stawienia na rozprawie cywilnej można dostarczyć pocztą elektroniczną nawet w sytuacji, w której nie wybrano tej metody komunikacji.

6.1 Jaki rodzaj doręczenia drogą elektroniczną w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów jest dostępny w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy dokument ma być doręczony bezpośrednio osobie, która ma znany adres do doręczeń w innym państwie członkowskim?

Nie stosuje się sposobów doręczenia, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów.

6.2 Czy zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów określono dodatkowe warunki, na jakich będzie akceptowane doręczanie drogą elektroniczną za pośrednictwem poczty elektronicznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Nie określono żadnych dodatkowych warunków.

7 Doręczenie „zastępcze”

7.1 Czy przepisy krajowe dopuszczają stosowanie innych metod doręczenia w przypadkach, w których doręczenie dokumentów adresatowi nie było możliwe (np. zawiadomienie przesłane na adres domowy, do komornika sądowego, drogą pocztową lub przez wywieszenie obwieszczenia)?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego, jeżeli miejsce zamieszkania strony jest nieznane, a pisma sądowego nie można doręczyć stronie również drogą elektroniczną, jeżeli strona zamieszkuje w państwie, które nie udziela pomocy prawnej w zakresie doręczeń, jeżeli istnieją inne niemożliwie do usunięcia przeszkody uniemożliwiające doręczenie lub jeżeli przewidują to przepisy prawa, doręczenia należy dokonać poprzez obwieszczenie. Co do zasady sąd może nakazać doręczenie pisma przez obwieszczenie na wniosek zainteresowanej strony, o ile istnieją ku temu uzasadnione przyczyny. Obwieszczenie musi być wyświetlane przez piętnaście dni na głównej stronie internetowej sądów oraz wywieszane na tablicy ogłoszeń sądu i na tablicy ogłoszeń burmistrza lub urzędu gminy właściwego dla ostatniego znanego miejsca zamieszkania strony. Jeżeli znany jest adres e-mail strony, obwieszczenie należy wysłać również na ten adres e-mail.

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego, jeżeli pod adresem podanym przez adresata, którego miejsce zamieszkania lub siedziba statutowa znajduje się na Węgrzech, operator usług pocztowych nie może doręczyć pozwu lub orzeczenia kończącego postępowanie – z wyjątkiem przypadków domniemania doręczenia oraz przypadków, w których doręczenie jest niemożliwe z powodu śmierci adresata będącego osobą fizyczną lub zakończenia działalności przez adresata będącego osobą prawną oraz przypadków, w których niemożność doręczenia nie jest spowodowana przyczyną, której sąd lub operator usług pocztowych mogli zapobiec – na wniosek strony, w której interesie ma nastąpić doręczenie, należy także podjąć próbę doręczenia pisma sądowego zgodnie z przepisami ustawy o sądowym postępowaniu egzekucyjnym w zakresie doręczania pism przez komorników sądowych.

7.2 Jeżeli stosowane są inne metody, w którym momencie dokumenty uznaje za doręczone?

Co do zasady w przypadku doręczenia przez obwieszczenie pisma sądowe uznaje się za doręczone piętnastego dnia po dniu publikacji obwieszczenia na głównej stronie internetowej sądu.

Jeżeli doręczenie przez komornika sądowego nie powiodło się, pisma sądowego nie można uznać za doręczone.

7.3 Jeżeli inna metoda doręczenia polega na złożeniu dokumentów w określonym miejscu (np. w urzędzie pocztowym), w jaki sposób informuje się adresata o tym, że dokumenty zostały złożone?

Zgodnie z ustawą o usługach pocztowych operator i adresat mogą uzgodnić, że przesyłki kierowane do adresata będą doręczane nie na adres figurujący na przesyłce, ale na inny adres. Zgodnie z dekretem rządowym nr 335/2012 operator świadczący usługi pocztowe przekazuje informacje o nadejściu dokumentów urzędowych, na których umieszczono adres skrytki pocztowej, zostawiając w skrytce zawiadomienie nawet w przypadku, gdy na dokumencie urzędowym podano adres skrytki pocztowej, ale najemcą skrytki nie jest jego adresat.

7.4 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia doręczanych dokumentów, jakie są tego konsekwencje? Czy dokumenty uważa się za skutecznie doręczone, jeśli odmowa nie była uzasadniona?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego pisma sądowe należy traktować jako doręczone w dniu podjęcia próby ich doręczenia, jeżeli adresat odmawia ich przyjęcia.

8 Doręczenie drogą pocztową z zagranicy (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów)

8.1 Jeżeli poczta doręczy adresatowi w tym państwie członkowskim dokument wysłany z zagranicy w sytuacji, w której wymagane jest potwierdzenie odbioru (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), czy dokument taki może zostać doręczony tylko adresatowi osobiście, czy też można go doręczyć, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, także innej osobie pod tym samym adresem?

W przypadku doręczenia zgodnie z art. 18 rozporządzenia operator świadczący usługi pocztowe na Węgrzech nie wie, czy przesyłka zagraniczna zawiera dokument urzędowy. Dlatego też operator stosuje w takim przypadku nie przepisy szczególne dotyczące doręczania dokumentów urzędowych, ale ogólne przepisy krajowe dotyczące przesyłek poleconych (za potwierdzeniem odbioru).

Zgodnie z dekretem rządowym nr 335/2012, jeżeli osoba fizyczna będąca adresatem jest nieobecna pod wskazanym adresem w momencie próby doręczenia, przesyłkę należy w pierwszej kolejności doręczyć upoważnionemu przedstawicielowi adresata obecnemu pod tym adresem.

Jeżeli w momencie próby doręczenia ani adresat, ani jego upoważniony przedstawiciel nie są obecni – zgodnie z oświadczeniem odbiorcy zastępczego – przesyłkę można doręczyć obecnemu pod tym adresem odbiorcy zastępczemu.

Za odbiorców zastępczych uznaje się osobę bliską adresata – w rozumieniu kodeksu cywilnego – w wieku co najmniej 14 lat, wynajmującego nieruchomości położoną pod wskazanym adresem lub właściciela mieszkania, w którym zamieszkuje adresat, jeżeli taki wynajmujący lub właściciel jest osobą fizyczną.

Korzystając z usługi pocztowej „doręczenie do adresata”, można zastrzec, że przesyłek nie może odbierać odbiorca zastępczy, lecz wyłącznie adresat lub jego upoważniony przedstawiciel osobiście.

8.2 W jaki sposób można dokonać, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, doręczenia dokumentów z zagranicy na podstawie art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów, jeżeli pod adresem, pod który należało doręczyć dokumenty, nie zastano ani adresata, ani żadnej innej osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (o ile jest to możliwe na podstawie krajowych przepisów dotyczących doręczania drogą pocztową – zob. powyżej)?

Jeżeli operator nie zastanie adresata lub innej osoby upoważnionej do odbioru pod wskazanym adresem w chwili podjęcia próby doręczenia pisma sądowego, zostawia zawiadomienie informujące adresata o możliwości odbioru doręczanego pisma w punkcie odbioru. Pismo może odebrać pod wskazanym adresem adresat, jego upoważniony przedstawiciel lub odbiorca zastępczy posiadający miejsce zamieszkania lub pobytu pod wskazanym adresem. Jeżeli adresat lub inna osoba upoważniona do odbioru nie odbierze przesyłki w terminie wskazanym w zawiadomieniu, operator odsyła pismo jako niedoręczone.

8.3 Czy urzędy pocztowe przewidują określony termin na odebranie dokumentów przed ich odesłaniem jako niedoręczone? Jeśli tak, w jaki sposób adresat jest informowany o tym, że w urzędzie pocztowym jest do odebrania adresowana do niego przesyłka?

Termin na odebranie pisma sądowego wyznacza operator świadczący usługi pocztowe. W przypadku Magyar Posta Zrt. termin ten wynosi dziesięć dni roboczych od dnia podjęcia próby doręczenia pisma. Sposób przekazywania informacji o terminie na odebranie pisma można znaleźć w odpowiedzi na poprzednie pytanie.

9 Czy przewiduje się pisemne potwierdzenie doręczenia dokumentu?

Pisemnym potwierdzeniem doręczenia pisma jest potwierdzenie odbioru zawierające informacje o rezultacie doręczenia, tj. imię i nazwisko odbiorcy oraz – w przypadku gdy odbiorca nie jest adresatem – informacje o statusie odbiorcy lub stosunku łączącym odbiorcę z adresatem, (np. upoważniony przedstawiciel), datę odbioru pisma lub – jeżeli nie nastąpiło doręczenie – informacje o przeszkodzie, która uniemożliwiła doręczenie pisma (np. odmowa przyjęcia, „nie odebrano”). Operator odsyła nadawcy potwierdzenie odbioru. Można je odesłać w formie elektronicznej, jeżeli zawarto umowę przewidującą taką możliwość. Potwierdzenie doręczenia można przedłożyć za pomocą innych środków technicznych.

Zgodnie z ustawą CCXXII z 2015 r. przesyłkę dostarczoną według oficjalnych danych kontaktowych (elektronicznych danych kontaktowych, które organizacja przedsiębiorstw musi, a osoba fizyczna może zgłosić) uznaje się za doręczoną:

- jeżeli dostawca usług, który podał oficjalne dane kontaktowe, potwierdzi, że przesyłka została odebrana przez klienta w chwili wskazanej w potwierdzeniu;
- jeżeli dostawca usług, który podał oficjalne dane kontaktowe, potwierdzi, że adresat odmówił przyjęcia przesyłki w dniu wskazanym w potwierdzeniu odmowy lub
- jeżeli dostawca usług, który podał oficjalne dane kontaktowe, potwierdzi, że adresat nie odebrał przesyłki pomimo dwóch zawiadomień, w piątym dniu roboczym następującym po dniu drugiego zawiadomienia wskazanym w potwierdzeniu.

W przypadku elektronicznych danych kontaktowych, które nie mają charakteru oficjalnego, można zgodnie z prawem udowodnić, że doręczenie miało miejsce i nie obowiązuje wówczas domniemanie doręczenia.

W kontekście bezpiecznej łączności elektronicznej wykorzystywanej przez organy świadczące usługi z zakresu administracji elektronicznej oraz organy świadczące usługi użyteczności publicznej wyznaczone przez rząd przesyłkę uznaje się za doręczoną:

- w przypadku doręczenia według danych kontaktowych dla bezpiecznej łączności elektronicznej – w dniu roboczym następującym po nadaniu przesyłki;
- w przypadku przesyłania pism między systemami zarządzania pismami – w chwili skutecznego przesłania pism potwierdzonego przez dostawcę usług lub
- w przypadku korzystania z systemu automatycznego przekazywania informacji, który zapewnia możliwość późniejszego ustalenia dostarczonych informacji przez zapis zmian albo w inny sposób – w chwili określonej w polityce przekazywania informacji lub w umowie o przekazywaniu informacji.

Papierową kopię wydaną lokalnie w elektronicznym punkcie kontaktowym uznaje się za doręczoną w momencie jej sporządzania.

10 Co się dzieje, gdy z jakichkolwiek powodów adresat nie otrzyma dokumentu lub gdy doręczenie dokumentu nastąpi z naruszeniem przepisów prawa (np. dokument zostanie doręczony osobie trzeciej)? Czy pomimo to doręczenie dokumentu może być uznane za zgodne z prawem (np. czy naruszenie przepisów prawa może być usunięte), czy też musi nastąpić nowa próba doręczenia dokumentu?

Zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego w przypadku stwierdzenia domniemanie doręczenia (tj. jeżeli adresat odmówił przyjęcia lub nie przyjął pisma pomimo dwóch prób doręczenia), adresat może wnieść sprzeciw do sądu właściwego do spraw doręczeń z niżej wskazanych przyczyn. Sąd zawiadamia adresata o domniemaniu doręczenia w terminie ośmiu dni roboczych od dnia, kiedy stwierdzenie domniemanie stało się skuteczne lub – jeżeli sąd dowiedział się o tym fakcie dopiero później – w terminie trzech dni roboczych od dnia uzyskania tych informacji przez sąd lub, w przypadku komunikacji na piśmie, w drodze zwykłej przesyłki. W zawiadomieniu sąd informuje adresata o przepisach regulujących sprzeciw wobec domniemanie doręczenia, a w przypadku pozwu – o skutku prawnym wszczęcia postępowania.

Co do zasady wniosek o obalenie domniemanie doręczenia lub o uznanie doręczenia za bezskuteczne musi zostać złożony nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia przyjęcia domniemanie doręczenia lub dnia doręczenia. Jeżeli doręczenie lub domniemanie doręczenia dotyczy pisma wszczynającego postępowanie, wniosek o obalenie domniemanie lub o uznanie doręczenia za bezskuteczne można złożyć w ciągu piętnastu dni od dnia powzięcia informacji o doręczeniu lub o domniemaniu doręczeniu pisma, nawet jeżeli postępowanie jest już w toku.

Sprzeciw zostanie utrzymany w mocy, jeżeli adresat nie był w stanie odebrać pisma sądowego, ponieważ:

- doręczenia dokonano z naruszeniem przepisów regulujących doręczanie pism sądowych lub z innego powodu było ono niezgodne z prawem lub
- adresat nie był w stanie odebrać pisma sądowego z innego powodu niewymienionego w lit. a) nie ze swojej winy.

Wniosek o obalenie domniemanie doręczenia w oparciu o przesłanki wskazane w lit. b) mogą złożyć wyłącznie osoby fizyczne.

Jeżeli sąd uwzględni wniosek, skutki prawne związane z doręceniem ustają, a doręczenie i wszelkie inne środki i czynności procesowe, które zostały już podjęte, muszą zostać w razie konieczności powtórzone.

Wniosek taki można złożyć również w toku postępowania egzekucyjnego. Jeżeli postanowienie uznane za doręczone uprawomocni się, adresat może – w oparciu o przesłanki wskazane powyżej – wnieść do sądu, który wydał postanowienie w pierwszej instancji, w toku postępowania egzekucyjnego, o obalenie domniemanie doręczenia lub o uznanie doręczenia za bezskuteczne, w terminie piętnastu dni od dnia powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania w celu wykonania postanowienia.

Co do zasady sąd może nakazać doręczenie pisma przez obwieszczenie na wniosek zainteresowanej strony, o ile istnieją ku temu uzasadnione przyczyny. Jeżeli okoliczności faktyczne przedstawione we wniosku o doręczenie przez obwieszczenie okażą się nieprawdziwe, a wnioskodawca był tego świadomy lub miał uzasadnione podstawy, by domniemywać ich nieprawdziwość, zostanie zobowiązany do pokrycia kosztów związanych z doręceniem przez obwieszczenie, bez względu na wynik postępowania, oraz ukarany karą grzywny przez sąd.

Orzeczenie kończące postępowanie w sprawie można zaskarżyć, jeżeli pismo procesowe wszczynające postępowanie lub inne pismo sądowe zostało doręczone stronie przez obwieszczenie z naruszeniem przepisów mających zastosowanie do takiego doręczenia.

11 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu ze względu na język (art. 12 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), a sąd lub organ, przed którym toczy się postępowanie sądowe, w wyniku weryfikacji zdecyduje, że odmowa nie była uzasadniona, czy istnieje szczególny środek zaskarżenia tej decyzji?

Nie istnieje szczególny środek zaskarżenia.

12 Czy muszę zapłacić za doręczenie dokumentu, a jeśli tak, to ile? Czy jest różnica między sytuacją, gdy dokument ma być doręczony zgodnie z prawem krajowym, a sytuacją, gdy wniosek o doręczenie pochodzi z innego państwa członkowskiego? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 15 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów z innego państwa członkowskiego

Opłaty sądowe obejmują również koszt doręczenia pism sądowych. Z tego względu strona nie musi pokrywać kosztów doręczenia pism sądowych w ramach postępowania sądowego. Jedynym wyjątkiem od tej zasady jest doręczenie przez komornika sądowego na mocy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym – w takim przypadku osoba wnosząca o przeprowadzenie egzekucji musi pokryć powiązane koszty z góry. Zgodnie z prawem komornik sądowy ma prawo pobrać jednorazową opłatę w wysokości 6000 forintów i zryczałtowaną opłatę w wysokości 1500 forintów na poczet kosztów, bez względu na liczbę prób doręczenia.

Jeżeli postępowanie egzekucyjne wszczyna się na podstawie pisma podlegającego doręczeniu, koszty ponosi dłużnik. Koszty związane z doręceniem pisma sądowego przez obwieszczenie muszą zostać uiszczone z góry przez osobę, która wniosła o doręczenie pisma w ten sposób.

Przepisy dotyczące opłat za doręczenie nie wprowadzają rozróżnienia w odniesieniu do wniosków z innego państwa członkowskiego.

Ostatnia aktualizacja: 15/01/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.